

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงจัดข้อบกพร่องของลูกและมีหัวใจที่ใสสะอาด สร้างสมคุณธรรมของความซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ แล้วลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความสำเร็จในงานรับใช้
- คำถาม:** ลูกๆ บราห์มินจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกได้อย่างไรและเมื่อใด?
- คำตอบ:** เมื่อการเตรียมการทั้งหมดสำหรับสงครามเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ ลูกทั้งหมดจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ตามลำดับกันไป เวลานี้การแข่งขันไปข้างหน้ากำลังดำเนินไป ในการที่จะกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ลูกต้องนำสติปัญญาของลูกออกมาจากโลกเก่า ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากชีพบาบา ผู้ที่ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดจากท่าน จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
- เพลง:** มองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก....

โอมซานติ เวลาลูกๆ ได้พบปะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว ลูกแต่ละคนตระหนักรู้ ว่าลูกเคยเป็นดวงวิญญาณบาปมากเพียงไร และลูกกำลังจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญในเวลานี้นานเพียงไร ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเพียงไร อย่างแน่นอนที่ลูกจะทำตามพ่อได้มากตามนั้น อันดับแรกลูกๆ มีรูปภาพนี้อยู่เบื้องหน้าลูกและมีอนุสรณ์ของวัดติวาลาที่สมบูรณ์อยู่ด้วยเช่นกัน ลูกร้องเพลงนี้ด้วยเช่นกัน: ผู้อาศัยของดินแดนอันไกลโพ้นได้มาสู่ต่างแดน เวลานี้ท่านได้เข้ามาสู่โลกเก่าและร่างที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อเองนั้นพูดว่า: นี่คือแผ่นดินต่างแดน แผ่นดินต่างแดนนี้เป็นของใคร? ของราวัน ลูกเองก็อยู่ในแผ่นดินต่างแดน นั่นคือในอาณาจักรของราวัน ชาวบาร์ตันเริ่มแรกอยู่ในอาณาจักรของราม เวลานี้พวกเขาอยู่ในอาณาจักรต่างแดน นั่นคือในอาณาจักรของราวัน ชีพบาบาไม่ได้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ บราห์มานี้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และอธิบายแก่ลูกว่า วัดติวาลาซึ่งเป็นของชาวเจน เป็นอนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่มาในรูปที่มีชีวิตในอดีต อดีตและอดีตกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วย เหนือขึ้นไปนั่นคือสวรรค์ หากผู้ทำปศุติของพวกเขาเคยได้รับความรู้นี้ พวกเขาจะเข้าใจได้ชัดเจนอย่างยิ่งว่า ณ เบื้องล่าง ลูกกำลังได้รับการสอนราชาโยคะ อย่างแท้จริง เหนือขึ้นไปนั่นคือหนทางครอบครัวและต่ำลงมาก็เป็นหนทางครอบครัวด้วย มีสัญลักษณ์ของกุมารีและอัดฮาร์กุมารี (adhar-kumari: กิ่งกุมารี) มีอัดฮาร์กุมารและกุมารด้วยเช่นกัน ดังนั้นอดีตเทพบราห์มากำลังนั่งอยู่ในวัด และลูกๆ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารีกำลังนั่งที่นั่นด้วย เวลาลูกเข้าใจแล้วว่าสรัสวตีและบราห์มาได้กลายเป็นราเดและกฤษณะ นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของดวงวิญญาณบราห์มา นั่นเป็นอนุสรณ์ของพ่อและลูกๆ ไม่ใช่ว่าลูกจะเก็บสัญลักษณ์(รูปภาพ)นับพัน หรือนับแสนเอาไว้ สำหรับแบบจำลองลูกก็จะมีเพียงไม่กี่ภาพเท่านั้น นั่นไม่มีชีวิตแต่ของเรา นั่นมีชีวิต นี่คือการอนุสรณ์ของผู้ที่ได้ทำให้บาร์ตันเป็นสวรรค์ในวงจรที่แล้ว มีจากัดอัมบา จากัดปิตาและลูกๆ ของพวกเขา เนื่องจากคนส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงจึงมีการเขียนชื่อว่า ‘บราห์มา กุมารี’ มีกุนวารีคันยาส (Kunwari Kanyas: เด็กสาวที่ยังไม่แต่งงาน) และอัดฮาร์เดวีในวัดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกเข้าไปในวัดลูกก็ได้เห็นสัญลักษณ์ของผู้ชายกำลังขี่ช้าง มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้ เวลานี้พวกเรากำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ใสสะอาด พวกเราดวงวิญญาณกำลังจัดข้อบกพร่องของเราออกไป เมื่อมาของลูกเคยอธิบายแก่ใครก็ตาม ลูกนั้นก็ยิ่งตรงเป่า เธอมีความซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ และเธอเป็นกุมารี มีการกล่าวถึงชื่อของมามาก่อน ก่อนอื่นเป็นลักษมี แล้วจึงเป็นนารายณ์ พ่อพูดว่า: เวลานี้จงสร้างสมคุณธรรมเช่นมามา จงเฝ้าแต่จัดข้อบกพร่อง หากลูกไม่จัดข้อบกพร่องเหล่านี้ สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย หน้าที่ของลูกๆ ที่มีค่าคือการเข้าใจทุกสิ่ง เริ่มแรกลูกๆ เคยไม่รู้คิดและเวลานี้บาบากำลังทำให้ลูกรู้คิด ในหนทางของความไม่รู้ เมื่อเด็กงั้นไม่ดีพวกเขาก็ประณามชื่อพ่อแม่ของเด็กเหล่านั้น ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด หลังจากที่ถูกเรียกตนเองว่าเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารี หากลูกประณามชื่อของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ สภาพของลูกจะเป็นเช่นไร? เหตุใดลูกจึงทำการกระทำใดๆ เช่นนั้นที่จะทำลายสถานภาพของลูกและสร้างความเสียหายแก่ผู้คนมากมาย? พ่ออธิบายแล้วว่าท่านมาจากที่ไกลโพ้นแล้วเข้ามาในแผ่นดินต่างแดน อาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้นในยุคทองแดง บัณฑิตเองก็เริ่มต้นในยุคทองแดงด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นสภาพทาโมประธานแห่งความเสื่อมโทรมของทุกคน นี่คือการเริ่มต้นใหม่ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ได้ ไม่มีใครอื่นสามารถดลใจลูกให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดได้ ผู้คนเหล่านั้นดลใจได้แต่การสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดเท่านั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดดลใจให้ลูกละทิ้งโลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านอธิบายแก่เหล่าดวงวิญญาณ: โอ ลูกๆ นี่คือการเกิด 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้จบสิ้นแล้ว สงครามมหาภารตะเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก แน่แน่นอนที่การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ดังนั้นจงจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดก โอ เหล่าดวงวิญญาณ ลูก

กำลังรับฟังอยู่ใช่ไหม? นั่นคือดวงวิญญาณและพระเจ้าดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อกำลังสอนฉัน ถ้าลูกไม่มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ก็หมายความว่าลูกจะไม่เข้าใจสิ่งใด ก่อนอื่นใดให้มิศรัทธาว่าลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ฉันดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างได้เข้ามาในร่างกาย ไม่เช่นนั้นประชากรจะเพิ่มขึ้นได้อย่างไร? เช่นที่ดวงวิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุดและเข้ามาในร่างกาย ทำนองเดียวกันพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองก็ได้มาและเข้ามาในร่างกายด้วยเช่นกัน และพูดว่า: ลูกคือลูกๆของพ่อ ลูกๆของพ่อมหาสมุทรได้ถูกเผาเป็นเถ้าถ่าน เวลานี้พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้าน ผู้ที่ซ่องแะในกิเลสอย่างมากถูกเรียกว่า คดโกงและไม่บริสุทธิ์ ทั้งโลกนี้คือกิเลส เหตุนี้เองตามแผนของละครพ่อได้เข้ามาในดินแดนของราวัน พ่อได้มาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วย พ่อได้มาในทุกวงจรและพ่อได้มาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก ในยุคทองมีการหลุดพ้นในชีวิต ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในการหลุดพ้น แต่แม้กระนั้นใครจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านั้นกลับบ้าน? เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ผลแห่งการทำบัตติของพวกเขาแก่พวกเขา(ผู้ทำบัตติ) เพียงลูกเท่านั้นที่เปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา บาบามาไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก สัญลักษณ์ในวัดดิวาลานี้ลูกต้องอย่างยิ่ง ลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในโยคะ ใครกำลังสอนพวกเขา? มีสัญลักษณ์ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดด้วย ชีพบาบากำลังก่อตั้งยุคทองผ่านบราห์มา ในภาพที่นี้บราห์มากำลังนั่งในทาปาเซียใต้ต้นไม้ด้วยเช่นกัน บราห์มาเป็นแม่ของสรีสวตีด้วย เป็นที่จดจำกันว่าท่านคือแม่และพ่อ ลูกจะสามารถพูดเช่นนี้กับผู้ที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร? ผู้เดียวนั้นเข้ามาในผู้นี้และนั่นคือวิธีการที่ท่านได้กลายเป็นแม่ ชันยาสีเป็นของหนทางแห่งความสันโดษ พวกเขาพูดว่า: ผู้คนเหล่านี้เป็นสาวกของฉัน ผู้คนเหล่านั้นเองก็พูดว่า: เราเป็นสาวก ที่มีทั้งแม่และพ่อ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว้: ท่านคือแม่ ท่านคือพ่อ ท่านคือพี่ชาย ฯลฯ ผู้ที่ท่านได้เข้ามาก็เฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียน และแล้วท่านก็กลายเป็นเพื่อนด้วยเช่นกัน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ลูกกำลังศึกษาราชายโคะ ชีพบาบาไม่มีร่างเป็นของตนเอง พวกเขาได้วางลิงกัมไว้ในวัด ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของวัดดิวาลา มีอัครกุมารีกุมารีกันยาส มีสัญลักษณ์ของชีวาผู้สอนลูกด้วย อย่างแน่นอนที่ผู้เป็นนายนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่มีเรื่องของกฤษณะที่นั่น กฤษณะจะมาที่ที่บราห์มากำลังนั่งอยู่ได้อย่างไร? ดวงวิญญาณของกฤษณะกำลังทำทาปาเซียเพื่อกลับมาสวยงาม ในตอนนี้เขานั่นดำดล่ำ เหนือขึ้นไปบนเพดานภายในวัดดิวาลาก็มีรูปภาพที่สวยงามของดินแดนสุขาวดี และแล้วบราห์มินก็จะกลายเป็นเทพ ผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นวัดดิวาลานี้ก็สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วย ลูกๆ ให้ความรู้แก่ทุกคน อย่างไรก็ตามพวกเขาบางคนก็คิดว่าหลังจากเข้ามาสู่ความรู้ ก็ยังมีพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สามารถทำให้ทั้งสามและภรรยาอยู่ด้วยกันได้ แต่กระนั้นก็ยังอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพลังนั้นเป็นพลังของพ่อผู้ทรงอำนาจ พ่อกำลังให้การดึงดูดใจของสวรรค์แก่ลูก ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พายุมากมายของมายาจะมา พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกนั้นเคยขึ้นหนึ่งอย่างยิ่ง เกิดอะไรขึ้นกับลูก? บาบาก็จะบอกลูกในทันทีว่าใครมีอันดับใดในลูกประจำของบราห์มิน ตามลำดับกันไป ในเวลานี้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนที่จะมีอันดับเดียวกันตลอดเวลาเมื่อเคราะห์ในการหารายได้ หากใครบางคนมีเคราะห์ของราหู เขาก็จะหยุดศึกษาเล่าเรียนแล้วเข้าไปสู่โลกเก่า เขาพูดว่า: ฉันไม่สามารถทำความเพียรพยายามนี้ได้ ฉันไม่สามารถจดจำบาบาได้ ด้วยการพูดว่า"ไม่" เขาก็กลายเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า เคราะห์นิมิตนั้นก็เฝ้าแต่เปลี่ยนไปเมื่อพายุของมายามา ลูกก็หย่อนยาน หากลูกวิ่งหนีไป ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกได้อยู่อย่างน่าเกลียด ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลับมาสวยงาม ลูกเป็นของสกุลของบราห์มินและจะกลับมาสวยงามจากที่เคยน่าเกลียด ที่นี้ลูกกำลังหารายได้ที่ใหญ่หลวง ลูกๆ รู้ว่ามามาและบาบาจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ พูดว่า: บาบา เราจะทำความเพียรพยายามเช่นที่ท่านทำด้วยและอย่างแน่นอนที่เราจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ เราจะกลายเป็นทายาท อย่างไรก็ตามทั้งที่เป็นเช่นนั้น ก็ยังมีเคราะห์ร้ายอยู่ พฤติกรรมของลูกเองก็ต้องดีมาด้วย เป็นธุรกิจของลูกที่จะทำให้ทุกบ้านได้รับสาสน์ที่จะจดจำพ่อเพื่อที่บาปของพวกเขาจะได้รับการปลดปล่อย การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เพียงเฝ้าแต่ให้การเชื่อเชียว แต่ละวันที่ผ่านไป จำนวนของลูกก็จะเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น และศูนย์ต่างๆ ก็จะเฝ้าแต่เปิดขึ้น อาคารที่ใหญ่โตอย่างย้งนี้ก็จะกลับมาเล็กเกินไปด้วย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็ต้องการอาคารมากมาย ภายในละคร อย่างแน่นอนที่ต้องมีการเตรียมการสำหรับผู้ที่กำลังจะมาที่นี้ ลูกกำลังทำทุกสิ่งเพื่อตนเอง ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความสุขที่เหลือประมาณ อย่างไรก็ตามมายาก็ได้ตัดโยคะสติปัญญาของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกประจำไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ในเวลานี้ ลูกประจำของรูตราจะลูกสร้างขึ้นในเวลาสุดท้าย และแล้วลูกประจำของวิษณุก็จะถูกสร้างขึ้น บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ลูกควรจะมีศูนย์อยู่เบื้องหน้าวัดดิวาลาหรือวัดอัมบา ที่ซึ่งจะสามารถอธิบายแก่ทุกคนว่า ผู้นี้ (อัมบา) คือเทพเจ้าแห่งความรู้ในเวลานี้ ผุ่ชนขนาดใหญ่ก็จะรวมตัวกัน เพียงทำงานนี้แล้วเงินทองก็จะวิ่งมาหาลูก เป็นสิ่งที่ลูกกำหนดไว้ล่วงหน้าในละครอยู่แล้ว เปิด 10 ศูนย์ แล้วบาบาก็จะส่งลูกค่ามาให้ลูก อย่างไรก็ตามลูกนั้นไม่สามารถเปิดศูนย์ได้ ศูนย์ต่างๆ มากมายควรจะเปิดขึ้นในเมือง เช่น กัลกัตตา เมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญพ่อก็ช่วยเหลือ ท่านจะสัมผัสและดลใจใครบางคน ลูกต้องทำงานทั้งหมด ลูกๆของผู้เดียวที่มีหลายต่อหลาย

รูปก็สามารถที่จะใช้รูปมากมายและทำงานรับใช้นี้ได้เช่นกัน ลูกสามารถที่จะไปที่ใดก็ตามและนำคุณประโยชน์ไปให้แก่ผู้คนมากมาย ลูกเองต้องรับใช้ชาวเจนด้วย มีชาวเจนที่เป็นคนสำคัญและดีมาก อย่างไรก็ตามลูกๆไม่ได้มีสติปัญญาที่กว้างเพียงพอที่จะสามารถทำงานรับใช้ได้ สำนึกที่เป็นร่างบางอย่างยังคงหลงเหลืออยู่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตัมกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หลังจากเป็นของพ่อแล้ว อย่าได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมายา จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องไม่กลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าด้วยการลืมพ่อ

2. ขอให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด จงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด และรับใช้ด้วยสติปัญญาที่กว้างไกล

พร: พระ: ขอให้ลูกรักและละวางเช่นเดียวกับพ่อ และอยู่อย่างแสงที่เบาสบาย(double light) โดยการมอบทุกสิ่งให้แก่พ่อ

“แสงที่เบาสบาย” หมายถึงการมอบทุกสิ่งให้แก่พ่อ แม้ร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของลูก พ่อได้ให้ร่างกายนี้แก่ลูกสำหรับงานรับใช้ ลูกได้สัญญาว่า: ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัตินั้นเป็นของท่านทั้งหมด เนื่องจากแม้กระทั่งร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของลูก สิ่งอื่นใดจะหลงเหลืออยู่เล่า? ให้ตัวอย่างของดอกบัวอยู่ในสำนึกของคุณ ลูกเสมอว่า : ฉันมีความรักและละวางเช่นดอกบัว ผู้ที่อยู่อย่างละวางเช่นนี้ประกาศสิทธิ์ต่อความรักของพระเจ้า

คติพจน์: ผู้ที่อยู่ภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยคือผู้มีชีวิตที่สูงส่งที่สุดผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตที่สูงสุด

*** โอม ชานติ ***

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

พวกเขาพูดถึงสามโลก: สโตกุนี ราโจกุนี และทาโมกุนี เป็นสิ่งจำเป็นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างถูกต้อง ผู้คนคิดว่าคุณสมบัติทั้งสามนี้ทำงานด้วยกัน แต่สำนึกของเราพูดว่าอะไร? คุณสมบัติทั้งสามนี้ทำงานด้วยกัน หรือ แต่ละคุณสมบัติมีบทบาทในยุคที่แยกจากกัน? สำนึกของเราพูดว่า ทั้งสามนี้ไม่ได้ทำงานด้วยกัน เนื่องจาก เป็นสภาพสโตกุนีในยุคทอง ยุคทองแดงราโจกุนี และยุคเหล็ก ทาโมกุนี เมื่อเป็นสภาพ สโต และแล้ว ทาโมและราโจไม่ได้คงอยู่ และเมื่อเป็นสภาพราโจ และแล้วนั้นไม่ได้เป็นสโตกุนี ผู้คนได้เพียงแต่เข้าใจเสมอว่าทั้งสามเหล่านี้จะอยู่ในเวลาเดียวกัน เป็นความผิดอย่างที่สุดที่จะพูดสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าเมื่อใครพูดสัจจะ และไม่ได้ทำบาป เขาก็เป็นสโตกุนี แต่สำนึกของเราพูดว่า: เมื่อเราพูดถึงสโตกุนี นั้นหมายถึงความสุขที่สมบูรณ์ นั่นคือทั้งโลก สโตกุนี ไม่สามารถพูดได้ว่าผู้ที่พูดสัจจะเป็นสโตกุนีและผู้ที่ถูกเท็จเป็นสภาพยุคเหล็กและทาโมกุนี และพูดว่าโลกได้ดำเนินไปในลักษณะนี้ เมื่อเราพูดถึงยุคทอง นั้นหมายความว่า ทั้งโลกต้องสโตกุนีและสโตประธาน ไซ ในครั้งหนึ่ง เคยมียุคทองเช่นนั้นที่ทั้งโลกเคยสโตกุนี แต่ขณะนี้ไม่ใช่ยุคทอง เวลานี้เป็นโลกยุคเหล็ก นั่นคือ มีอาณาจักรที่ทาโมประธานเหนือทั้งโลก ดังนั้น ในเวลาที่ทาโมกุนีนี้ จะสามารถมีใครที่สโตกุนีได้ เวลานี้เป็นความผิดอย่างที่สุดซึ่งเรียกว่ากลางคืนของบราห์มา กลางวันของบราห์มาคือยุคทอง และกลางคืนของบราห์มาคือยุคเหล็ก ดังนั้นเราสามารถปะปนทั้งสองเข้าด้วยกันได้อย่างไร?

2) ไม่มีสาระใดในโลกยุคเหล็ก นี่คือโลกที่ไร้รสชาติ

เหตุใดโลกยุคเหล็กนี้กล่าวได้ว่าเป็นโลกที่ไร้รสชาติ เพราะไม่มีสาระใดเลยในโลกนี้ นั่นคือ ไม่มีสิ่งใดมีพลังกำลังใดอีกต่อไป นั่นคือไม่มีความสุข ความสงบ หรือความบริสุทธิ์ ในครั้งหนึ่ง เคยมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ในโลก พลังกำลังนั้นเวลานี้ไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไปเพราะกิเลสทั้งหลายได้เข้ามาในโลกนี้ เหตุนี้เองโลกนี้เรียกได้ว่ามหาสมุทรของความกลัว นั่นคือ มหาสมุทรของบ่วงกรรม เหตุนี้เองผู้คนจึงไม่มีความสุขและเรียกหาพระเจ้า : พระเจ้า โปรดพาเราไปพ้นมหาสมุทร

นี่ สิ่งนี้พิสูจน์ว่า ที่จุดหนึ่งของเวลา มีโลกของความไม่ฉลาดกล้วอย่างแน่นนอนที่พวกเราต้องการจะไปทีนั้น เหตุนี้เองโลกนี้เรียกได้ว่ามหาสมุทรแห่งบาป ซึ่งเราต้องการจะข้ามไป และไปสู่โลกที่มีดวงวิญญาณบุญ ดังนั้นมีสองโลก : โลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ และโลกยุคเหล็กที่ไม่มีสาระใดเลย ทั้งสองโลกคงอยู่บนโลกนี้ อัจชะ โอม ชานติ